

Arrest

nr. 263 902 van 19 november 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 7 mei 2019, samen met haar vier minderjarige kinderen, diende op 3 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 12 juli 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/07/2019
Overdracht CGVS: 01/10/2019*

Op 16 april 2021, van 09.40 uur tot 13.05 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Elise Strauven was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Hawiye-clan, subclan Murursade. U werd op 6 mei 1985 geboren in Bargaan in de provincie Galguduud waar u woonde tot aan uw vertrek uit het land. U ging nooit naar school en werkte als theeverkoopster op de markt. Uw man is sinds ongeveer 11 jaar vermist. U kreeg met hem vijf kinderen waarvan één overleed in 2006. Uw andere vier kinderen, F.A.G. (DVZ (...)), M.A.G. (DVZ (...)), J.A.G. (DVZ (...)) en B.A.G. (DVZ (...)) verblijven met u in België.

Op 20 maart 2019 kwam Al Shabaab naar u toe om te eisen dat uw dochter F. zou trouwen met één van hen. Daarnaast konden ze niet aanvaarden dat u als vrouw zonder man leefde en moest u ook zelf trouwen met een lid van Al Shabaab. U wilde dit niet en daarom vluchtte u op 22 maart 2019 met uw kinderen naar uw vader in Mogadishu. Toen u in Mogadishu was werd u gebeld door Al Shabaab en bedreigd omdat u hen niet gehoorzaamd had. Dankzij de hulp van uw vader kon u het land verlaten.

Samen met uw kinderen nam u op 2 april 2019 het vliegtuig van Somalië naar Kenia. Daar nam u op 6 mei 2019 het vliegtuig naar een voor u onbekende bestemming. Van daaruit nam u de bus naar België waar u op 3 juli 2019 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u zou moeten terugkeren naar Somalië vreest u dat Al Shabaab u en uw kinderen zal herkennen en dat ze u iets zouden aandoen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een attest van uw besnijdenis en een attest van de besnijdenis van uw dochter.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken dat u tot kort voor uw vertrek uit het land verbleef in het dorp Bargaan, in het district Ceel Buur in de provincie Galguduud. Om te beginnen was er volgens uw verklaringen drie keer droogte in Galguduud, namelijk in 2007, in 2011 en in 2017. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen hoe het eraan toe ging voor u persoonlijk en voor de mensen in het dorp blijft u vaag en algemeen door te zeggen dat er niet genoeg gras was als er minder regen was. Ook zegt u dat er mindere klanten waren. Er wordt gevraagd specifiek te zijn waarop u zegt dat u kon overleven dankzij God. Er wordt nogmaals gevraagd hoe u overleefde, hoe u aan water en eten kwam en hoe het was om zo te leven. Daarop antwoordt u opnieuw kort dat u water haalde uit de put en eten kreeg vanuit Hamar. Vervolgens herhaalt u weer algemeen dat mensen overleefden en dat u geen problemen had om eten of water te vinden (CGVS, p. 13-14). Ondanks veelvuldige vragen over uw persoonlijke ervaringen te vertellen en over de situatie van uzelf en de mensen in het dorp geeft u geen enkele doorleefde of concrete informatie over de periodes van droogtes in uw regio.

Wat betreft de nabije omgeving van uw dorp weet u verschillende dorpen op te noemen om meteen daarna te verklaren dat u er nooit geweest bent (CGVS, p. 5). Ook beweert u buiten Bargaan enkel één keer in Hamar te zijn geweest en verder nooit uw dorp verlaten te hebben. Dit op zich is weinig aannemelijk aangezien uw vader net als de rest van uw familie al vele jaren in Mogadishu woont (CGVS, p. 6-7, p.9). Daarnaast is het ook niet geloofwaardig dat u er wel in slaagt om elf dorpen op te noemen op de weg tussen uw dorp en Mogadishu terwijl u beweert deze weg slechts één keer te hebben afgelegd en dan nog 's nachts (CGVS, p. 13). Het feit dat u al deze dorpen opnoemt komt dan ook ingestudeerd over. Wanneer gevraagd wordt om te vertellen over uw dorp, stelt u dat de mensen leven van dieren, dat ze veehouders zijn en velden hebben. U wordt gevraagd meer te vertellen waarop u opnieuw herhaalt dat de mensen dieren en velden hebben. Met deze vage verklaringen weet u niet te overtuigen. Specifiek gevraagd wat er groeit op de velden vermeldt u bonen, sesam en planten waar men manden van maakt. Over de dieren weet u te zeggen dat ze kamelen, koeien, geiten, ezels en paarden hebben, maar u weet de prijzen niet. Enkel van een geit stelt u de prijs te weten, namelijk 200 tot 300 dollar (CGVS, p. 11-12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat een geit rond de 60 a 70 dollar kost (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Met deze beperkte kennis weet u dan ook niet aan te tonen dat u effectief van Bargaan afkomstig bent.

Wat later wordt u gevraagd naar uw leven in Bargaan waarop uw stelt dat uw leven normaal was en dat u geen problemen had. U noemt enkele moskeeën, maar stelt dat u er nooit heen ging. Er wordt nogmaals gevraagd hoe de algemene situatie in Bargaan was en naar uw persoonlijk leven. Waarop u opnieuw antwoordt dat het een normaal leven was zonder specifieke problemen. Met deze zeer vage en beperkte verklaringen over uw dorp weet u dan ook niet te overtuigen. De protection officer vraagt u nogmaals of u iets anders kan vertellen over uw dorp waarop u herhaalt dat u niets anders kan vertellen (CGVS, p. 12). Opnieuw bent u kort van stof en weet u niet te overtuigen.

Wanneer wordt gevraagd naar conflicten tussen clans komt u niet verder dan te zeggen dat er nooit gevechten waren, evenmin in de omgeving en dat u dus hierover niets kan zeggen (CGVS, p. 14). Ook gevraagd naar de machtswissels in uw dorp of regio blijft u uitermate vaag. Zo verklaart u dat Al Shabaab de macht overnam in 2007. U geeft wat algemene regels die Al Shabaab zou hebben opgelegd, maar stelt dat het voor u persoonlijk niets veranderde. Gevraagd of er ooit andere troepen kwamen zegt u dat de Ethiopische troepen een keer naar Ceel Buur kwamen alsook Sunna Wal Jamaa en overheidstroepen. Gevraagd hier iets meer over te vertellen antwoordt u enkel "ze kwamen ooit". Er wordt u opnieuw gevraagd wat meer te zeggen waarop u simpelweg herhaalt dat ze ooit kwamen in 2011 en dan weg gingen in 2012 (CGVS, p. 14). Ook hier blijven uw verklaringen dermate oppervlakkig dat ze uw beweerde herkomst niet kunnen onderbouwen.

Voorts wordt u gevraagd om te vertellen over bepaalde incidenten of problemen in het dorp de jaren voor uw vertrek. Ook hier blijft u vaag. Zo komt u niet verder dan te zeggen dat 'ze' (Al Shabaab) mensen onderdrukten, kinderen wegnamen en geld vroegen. U wordt gevraagd om concreter te zijn, maar komt niet verder dan te zeggen dat een buurman genaamd A. H. vermoord werd maar dat u niet meer weet dan dat hij ooit vermoord werd omdat hij zijn dochter niet wilde uithuwelijken. Verder herhaalt u opnieuw dat u geen weet hebt van andere incidenten (CGVS, p. 14-15). Het is echter niet geloofwaardig dat u heel uw leven in Bargaan zou hebben gewoond en dat Al Shabaab er bovendien sinds 2007 de macht heeft, maar dat u niet verder komt dan één incident waar u eveneens bijna niets over kan zeggen.

Verder zijn er nog enkele elementen die de geloofwaardigheid van uw afkomst verder aantasten. Zo vertelt u dat u vreest dat uw zonen gerekruteerd zouden worden en dat het een gebruikelijke praktijk is. Wanneer u gevraagd wordt naar de werkwijze van Al Shabaab en hoe dat ging in uw dorp blijft u alweer algemeen door te stellen dat ze jonge kinderen willen en als je weigert dat ze je met kracht meenemen. Daarnaast kan u echter geen enkele persoonlijke ervaring delen en stelt u enkel dat 'uw burens praatten over kinderen die werden weggenomen'. Ook stelt u dat mensen gedwongen moesten huwen, maar kan u ook hier geen enkele persoonlijke getuigenis delen (CGVS, p. 20-21). Deze verklaringen doen dan ook opnieuw afbreuk de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Bargaan. Ook verklaart u dat de zoon van uw nonkel nog in uw dorp zou wonen, maar dat u hem niets van bewijs kan vragen omdat u zijn telefoonnummer kwijt bent. U wordt erop gewezen dat u nog familie zou hebben zowel in Mogadishu en in Bargaan, dus dat het niet moeilijk zou zijn aan zijn nummer te geraken. Daarop stelt u simpelweg dat u er niet aan gedacht hebt en toont u geen enkele interesse om het te proberen (CGVS, p. 21).

Naast voorgaande argumenten zorgt uw reisroute ervoor dat uw profiel en afkomst nog verder in twijfel worden getrokken. Zo bent u samen met uw kinderen met het vliegtuig van Somalië naar België gereisd. Dat is opvallend. Wanneer gekeken wordt naar migratieroutes uit Oost-Afrika naar Europa is er voornamelijk sprake van lange en gevaarlijke routes doorheen Afrika met een oversteek van de Middellandse Zee. Dat u de middelen had om met het vliegtuig van Somalië te vliegen op korte tijd is opvallend voor een theeverkoperster en dochter van een waterverkoper. Om uw reis te financieren zou uw vader u 22000 dollar gegeven hebben (CGVS, p. 11). Het is dan ook merkwaardig dat u van een arme familie zou afstammen terwijl uw vader voor 22000 dollar gronden heeft verkocht en momenteel nog steeds eigenaar is van een huis in Mogadishu waar hij nu nog steeds leeft. Deze verklaringen zijn niet overtuigend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galguduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bargaan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft deze problemen wordt terzijde nog opgemerkt dat uw verklaringen daaromtrent op zichzelf evenmin aannemelijk overkomen. U verbindt deze rechtstreeks aan uw bewering dat u als alleenstaande vrouw leefde na de verdwijning van uw man. Volgens u bedreigde Al Shabaab u de twee jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 16). Het is echter niet aannemelijk dat uw man zou verdwijnen rond 2008 en dat u al die tijd zonder problemen in het dorp zou kunnen blijven wonen tot men u ongeveer tien jaar later hier plots voor komt lastig vallen. Bovendien is het dan ook niet logisch dat Al Shabaab er opnieuw twee jaar zou laten overgaan alvorens actie te ondernemen. U stelt dat men vlak voor uw vertrek uw zonen wilde rekruteren en zowel uw dochter als uzelf uithuwelijken aan strijders van Al Shabaab (CGVS, p. 16). Er moet opnieuw op gewezen worden dat u zelf meermaals tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde al die jaren zonder problemen in uw dorp te hebben gewoond. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat Al Shabaab het na al die tijd plots verkeerd zou vinden dat u niet gehuwd was. Het houdt evenmin steek dat Al Shabaab hun eisen zou meedelen om u daarna simpelweg met rust te laten met de boodschap dat ze de twee dagen later terug zouden komen. Zo zou u zonder problemen de volgende dag met uw vier kinderen het dorp hebben kunnen verlaten zonder dat Al Shabaab dit verhinderde (CGVS, p. 16). Meer nog, u stelt verschillende checkpoints te zijn tegengekomen, maar deze zonder problemen te hebben kunnen passeren (CGVS, p. 19). Dat Al Shabaab u zou bedreigen, u daarna zou laten ontsnappen om u dan telefonisch lastig te vallen raakt evenmin kant noch wal (CGVS, p. 19-20).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 16 april 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 4). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels zijn betreffende uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 21). U werd er aan het begin van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen,

elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit het besnijdenisattest van uzelf en van uw dochter blijkt dat jullie besneden zijn. U haalt in dat verband geen actuele of toekomstige vrees aan. Desgevraagd zegt u deze attesten voor te leggen omdat u van andere mensen had gezien dat zij dit deden (CGVS, p. 16).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoekster toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Bargaan, provincie Galgeduud.

Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij een uitgebreide kennis heeft van haar eigen dorp en haar omgeving, toch verwijt zij haar ‘weinig doorleefde verklaringen’ te hebben afgelegd omtrent de droogtes in haar dorp en de incidenten die er plaatsvonden voor haar vertrek uit haar dorp.

Dergelijke subjectieve motivering gaat niet op. Wat zijn dan doorleefde verklaringen volgens verwerende partij?? Wanneer immers het gehoor van verzoekende partij wordt nagelezen blijkt hoe uitgebreid haar kennis is omtrent haar dorp en regio van herkomst - zeker rekening houdend met haar specifiek profiel als alleenstaande moeder met 4 kinderen.

Zo kon verzoekende partij haar eigen dorp situeren en de omliggende dorpen opnoemen, ook al is zij er nooit geweest: p. 5 - 6 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5]

Ook de andere districten van Galgeduud kende verzoekende partij: p. 12 CGVS

[Ibid., p. 12]

Verzoekende partij kon ook haar clan opnoemen, alsook de clan die er wonen: p. 7 CGVS

[Ibid., p. 7]

Zij kon de specifieke gewassen opnoemen die er geteeld werden, de dieren die er gekweekt werden,...: p. 11 CGVS

[Ibid., p. 11]

Zij vertelde over de school, telecommunicatie, het hospitaal, de moskeeën... p. 11-12 CGVS

[Ibid., p. 11-12]

Verzoekende partij vertelde hoe zij aan water kwamen en de specifieke werkwijze van de waterputten: p. 12 CGVS

[Ibid., p. 12]

II.1.5. Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens “weinig doorleefd” te vertellen over de droogtes. Nochtans kon zij ze zonder moeite situeren en stelde zij het volgende hierover: p. 13-14 CGVS

[Ibid., p. 13-14]

Verzoekende partij begrijpt niet wat hier niet doorleefd aan zou zijn. Alle informatie die zij gaf, klopt perfect. Het lijkt er eerder op dat verwerende partij deze subjectieve argumentatie aanhaalt telkens zij niet op een gegronde en ernstige manier hetgeen verzoekende partij verteld kan weerleggen...

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans. Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes -(...)- niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Rekening houdend met het profiel van verzoekende partij - een vrouw die voornamelijk thuis bleef en voor de kinderen zorgde - is haar kennis bijzonder uitgebreid.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. Ook haar persoonlijke vrees en actuele problemen heeft verzoekende partij uitgebreid uiteengezet. Het enige dat verwerende partij verzoekende partij verwijt, is dat het volgens haar onwaarschijnlijk is dat AL Shabab haar 'plots' zou hebben geviseerd na al die jaren...

[citaat bestreden beslissing]

Dat verwerende partij de handelingen van Al Shabab niet logisch vindt, is uiteraard geen serieus argument en geenszins iets dat aan verzoekende partij kan verweten worden.

Verzoekende partij heeft verteld wat haar is overkomen, dat zij voordien niet lastig gevallen werd, vormt toch geen reden om te besluiten dat haar problemen niet geloofd kunnen worden?

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3) neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en haar regio van herkomst. Zij herhaalt haar verklaringen over haar eigen leefomgeving en clan en volhardt dat zij wel over een voldoende kennis beschikt van haar regio van herkomst, rekening houdende met haar profiel. Zij minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters verklaringen inzake haar profiel en leefomgeving vaag, lacunair, ondoorleefd en ongeloofwaardig zijn, zodat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Bargaan in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud in Somalië.

In zoverre verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing over haar lacunaire kennis en vage verklaringen tracht te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van alleenstaande moeder met vier minderjarige kinderen, merkt de Raad op dat ook van een persoon met dergelijk profiel redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt nog dat verzoeksters gebrek aan scholing niet inhoudt dat haar inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster verklaarde dat zij voor de verdwijning van haar echtgenoot hem hielp in zijn winkel en zij later een kleine kiosk had op de melkmarkt en er thee verkocht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8 en 10). Verzoekster verklaarde verder dat zij samenwoonde met haar neef en diens familie (*Ibid.*, p. 5-6). Zij toont aldus niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat van haar geen voldoende doorleefde en gedetailleerde kennis van haar directe leefomgeving kan worden verwacht. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel, dat overigens slechts gesteund is op de door haar afgelegde verklaringen, geen afdoende verschooning vormt voor haar vage, ondoorleefde en lacunaire verklaringen met betrekking tot haar leefomgeving.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot haar ondoorleefde verklaringen over de droogtes in haar regio, een subjectieve redenering betreft en het niet duidelijk is wat dan wel doorleefde verklaringen betreffen.

De Raad wijst erop dat verzoekster deze stelling op algemene wijze poneert, doch er niet in slaagt om *in concreto* afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad benadrukt dat van verzoekster, die verklaarde een alleenstaande moeder te zijn met vier minderjarige kinderen die een theevekoopster was in haar dorp (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5 en 10), redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij de periodes van extreme droogte in haar regio kan toelichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen over de impact van dergelijke droogtes op haar familie en de mensen in haar omgeving. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verklaringen omtrent de droogtes, doch doet hiermee geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing over deze verklaringen gedane vaststellingen en de hieraan verbonden conclusies. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot de droogtes in haar regio niet doorleefd zijn en verzoekster er niet in is geslaagd om de impact van deze droogtes op zichzelf en haar familie toe te lichten aan de hand van spontane verklaringen, persoonlijke ervaringen en concrete verhalen. Dergelijke vaststellingen zijn niet aannemelijk en duiden erop dat verzoekster deze periodes van extreme droogte in haar herkomstregio niet werkelijk heeft meegemaakt.

Verzoekster weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing over haar kennis evenmin door te stellen dat de commissaris-generaal onredelijk te werk gaat, te verwijzen naar eenzijdige vragen, het peilen naar encyclopedische kennis of het vragen om enig relativiseringsvermogen, zonder deze vage kritiek verder uit te werken.

Verzoeksters argumentatie dat zij wel nog over een voldoende kennis beschikt van haar leefomgeving, waarbij zij haar verklaringen over haar dorp en de dorpen rondom haar dorp herhaalt, gaat enerzijds voorbij aan de in de bestreden beslissing omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen en de eraan verbonden conclusies. De Raad benadrukt dat verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten of gegevens moet weerleggen of in een ander daglicht stellen, waarbij zij in gebreke blijft. Anderzijds kan de overige aangehaalde kennis van verzoekster (de districten in haar provincie, de scholen, telecommunicatie, het hospitaal, moskeeën en waterputten in haar dorp, de clans in haar leefomgeving) geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt. De Raad acht het immers niet aannemelijk dat verzoekster wel in staat is om louter theoretische kennis te geven, doch verder nagenoeg onbekend is met of geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen die haar bekendheid met haar regio van herkomst kunnen aantonen. Verzoekster kan dus niet gevolgd worden waar zij stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op "*kleine onbenullige verklaringen*", nu deze vaststellingen peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken zoals die verwacht kan worden van iemand die beweert ongeveer vierendertig jaar in haar regio van herkomst te hebben verbleven.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"U kan niet aannemelijk maken dat u tot kort voor uw vertrek uit het land verbleef in het dorp Bargaan, in het district Ceel Buur in de provincie Galguduud. Om te beginnen was er volgens uw verklaringen drie keer droogte in Galguduud, namelijk in 2007, in 2011 en in 2017. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen hoe het eraan toe ging voor u persoonlijk en voor de mensen in het dorp blijft u vaag en algemeen door te zeggen dat er niet genoeg gras was als er minder regen was. Ook zegt u dat er mindere klanten waren. Er wordt gevraagd specifiek te zijn waarop u zegt dat u kon overleven dankzij God. Er wordt nogmaals gevraagd hoe u overleefde, hoe u aan water en eten kwam en hoe het was om zo te leven. Daarop antwoordt u opnieuw kort dat u water haalde uit de put en eten kreeg vanuit Hamar. Vervolgens herhaalt u weer algemeen dat mensen overleefden en dat u geen problemen had om eten of water te vinden (CGVS, p. 13-14). Ondanks veelvuldige vragen over uw persoonlijke ervaringen te vertellen en over de situatie van uzelf en de mensen in het dorp geeft u geen enkele doorleefde of concrete informatie over de periodes van droogtes in uw regio.

Wat betreft de nabije omgeving van uw dorp weet u verschillende dorpen op te noemen om meteen daarna te verklaren dat u er nooit geweest bent (CGVS, p. 5). Ook beweert u buiten Bargaan enkel één keer in Hamar te zijn geweest en verder nooit uw dorp verlaten te hebben. Dit op zich is weinig aannemelijk aangezien uw vader net als de rest van uw familie al vele jaren in Mogadishu woont (CGVS, p. 6-7, p.9). Daarnaast is het ook niet geloofwaardig dat u er wel in slaagt om elf dorpen op te noemen op de weg tussen uw dorp en Mogadishu terwijl u beweert deze weg slechts één keer te hebben afgelegd en dan nog 's nachts (CGVS, p. 13). Het feit dat u al deze dorpen opnoemt komt dan ook ingestudeerd over. Wanneer gevraagd wordt om te vertellen over uw dorp, stelt u dat de mensen leven van dieren, dat ze veehouders zijn en velden hebben.

U wordt gevraagd meer te vertellen waarop u opnieuw herhaalt dat de mensen dieren en velden hebben. Met deze vage verklaringen weet u niet te overtuigen. Specifiek gevraagd wat er groeit op de velden vermeldt u bonen, sesam en planten waar men manden van maakt. Over de dieren weet u te zeggen dat ze kamelen, koeien, geiten, ezels en paarden hebben, maar u weet de prijzen niet. Enkel van een geit stelt u de prijs te weten, namelijk 200 tot 300 dollar (CGVS, p. 11-12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat een geit rond de 60 a 70 dollar kost (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Met deze beperkte kennis weet u dan ook niet aan te tonen dat u effectief van Bargaan afkomstig bent.

Wat later wordt u gevraagd naar uw leven in Bargaan waarop uw stelt dat uw leven normaal was en dat u geen problemen had. U noemt enkele moskeeën, maar stelt dat u er nooit heen ging. Er wordt nogmaals gevraagd hoe de algemene situatie in Bargaan was en naar uw persoonlijk leven. Waarop u opnieuw antwoordt dat het een normaal leven was zonder specifieke problemen. Met deze zeer vage en beperkte verklaringen over uw dorp weet u dan ook niet te overtuigen. De protection officer vraagt u nogmaals of u iets anders kan vertellen over uw dorp waarop u herhaalt dat u niets anders kan vertellen (CGVS, p. 12). Opnieuw bent u kort van stof en weet u niet te overtuigen.

Wanneer wordt gevraagd naar conflicten tussen clans komt u niet verder dan te zeggen dat er nooit gevechten waren, evenmin in de omgeving en dat u dus hierover niets kan zeggen (CGVS, p. 14). Ook gevraagd naar de machtswissels in uw dorp of regio blijft u uitermate vaag. Zo verklaart u dat Al Shabaab de macht overnam in 2007. U geeft wat algemene regels die Al Shabaab zou hebben opgelegd, maar stelt dat het voor u persoonlijk niets veranderde. Gevraagd of er ooit andere troepen kwamen zegt u dat de Ethiopische troepen een keer naar Ceel Buur kwamen alsook Sunna Wal Jamaa en overheidstroepen. Gevraagd hier iets meer over te vertellen antwoordt u enkel "ze kwamen ooit". Er wordt u opnieuw gevraagd wat meer te zeggen waarop u simpelweg herhaalt dat ze ooit kwamen in 2011 en dan weg gingen in 2012 (CGVS, p. 14). Ook hier blijven uw verklaringen dermate oppervlakkig dat ze uw beweerde herkomst niet kunnen onderbouwen.

Voorts wordt u gevraagd om te vertellen over bepaalde incidenten of problemen in het dorp de jaren voor uw vertrek. Ook hier blijft u vaag. Zo komt u niet verder dan te zeggen dat 'ze' (Al Shabaab) mensen onderdrukten, kinderen wegnamen en geld vroegen. U wordt gevraagd om concreter te zijn, maar komt niet verder dan te zeggen dat een buurman genaamd Abdi Hassan vermoord werd maar dat u niet meer weet dan dat hij ooit vermoord werd omdat hij zijn dochter niet wilde uithuwelijken. Verder herhaalt u opnieuw dat u geen weet hebt van andere incidenten (CGVS, p. 14-15). Het is echter niet geloofwaardig dat u heel uw leven in Bargaan zou hebben gewoond en dat Al Shabaab er bovendien sinds 2007 de macht heeft, maar dat u niet verder komt dan één incident waar u eveneens bijna niets over kan zeggen.

Verder zijn er nog enkele elementen die de geloofwaardigheid van uw afkomst verder aantasten. Zo vertelt u dat u vreest dat uw zonen gerekruteerd zouden worden en dat het een gebruikelijke praktijk is. Wanneer u gevraagd wordt naar de werkwijze van Al Shabaab en hoe dat ging in uw dorp blijft u alweer algemeen door te stellen dat ze jonge kinderen willen en als je weigert dat ze je met kracht meenemen. Daarnaast kan u echter geen enkele persoonlijke ervaring delen en stelt u enkel dat 'uw burens praatten over kinderen die werden weggenomen'. Ook stelt u dat mensen gedwongen moesten huwen, maar kan u ook hier geen enkele persoonlijke getuigenis delen (CGVS, p. 20-21). Deze verklaringen doen dan ook opnieuw afbreuk de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Bargaan. Ook verklaart u dat de zoon van uw nonkel nog in uw dorp zou wonen, maar dat u hem niets van bewijs kan vragen omdat u zijn telefoonnummer kwijt bent. U wordt erop gewezen dat u nog familie zou hebben zowel in Mogadishu en in Bargaan, dus dat het niet moeilijk zou zijn aan zijn nummer te geraken. Daarop stelt u simpelweg dat u er niet aan gedacht hebt en toont u geen enkele interesse om het te proberen (CGVS, p. 21).

Naast voorgaande argumenten zorgt uw reisroute ervoor dat uw profiel en afkomst nog verder in twijfel worden getrokken. Zo bent u samen met uw kinderen met het vliegtuig van Somalië naar België gereisd. Dat is opvallend. Wanneer gekeken wordt naar migratieroutes uit Oost-Afrika naar Europa is er voornamelijk sprake van lange en gevaarlijke routes doorheen Afrika met een oversteek van de Middellandse Zee. Dat u de middelen had om met het vliegtuig van Somalië te vliegen op korte tijd is opvallend voor een theeverkoopster en dochter van een waterverkoper. Om uw reis te financieren zou uw vader u 22000 dollar gegeven hebben (CGVS, p. 11). Het is dan ook merkwaardig dat u van een arme familie zou afstammen terwijl uw vader voor 22000 dollar gronden heeft verkocht en momenteel nog steeds eigenaar is van een huis in Mogadishu waar hij nu nog steeds leeft. Deze verklaringen zijn niet overtuigend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bargaan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat verzoekster haar problemen uitgebreid uiteen gezet heeft is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Bargaan, in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud in Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor verzoeksters vertrek uit haar land van herkomst.

Waar verzoekster in het verzoekschrift kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten, is de Raad aldus van oordeel dat dit deel uitmaakt van een overtollige motivering, nu uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat aan verzoeksters asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat zij haar identiteit en herkomst niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoeksters kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op.

Verzoekster legt nog medische attesten neer ter staving van haar vrouwelijke genitale verminking (VGV) en die van haar dochter (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-2). De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters besnijdenis en die van haar dochter inderdaad niet betwijfeld worden, deze aldus voltrokken zijn en zich niet opnieuw kunnen voordoen. Verder formuleerde verzoekster tijdens de procedure noch in haar verzoekschrift enige aan de praktijk van VGV gerelateerde vrees. Toen aan haar tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd waarom zij deze documenten neerlegde, verklaarde zij louter *“Het is bewijs van besnijdenis. Ik zag mensen die die test deden”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 16). Indien verzoekster enige vrees koesterde omwille van haar VGV of die van haar dochter, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij dit ook zou vermelden. Van verzoekster mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij een vrees voor vervolging omtrent haar VGV of die van haar dochter zou bezitten.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde recente herkomst uit het dorp Bargaan, in het district Ceelbuur, in de provincie Galgaduud in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4 en 21)

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP